

Протокол

№

гр. София, 05.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 05.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **9790** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.

На поименното повикване в 09,30 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ М. О. Л., редовно призован, се явява лично.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА РЕГИОНАЛНА ЗДРАВНА ИНСПЕКЦИЯ (СРЗИ), ПРЕДСТАВЛЯВАНА ОТ Д-Р Д. П., редовно призован, се представлява от юрк. Т., с пълномощно от днес.

СГП, редовно призована, се представлява от прокурор С..

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното с.з.

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба и приложенияте към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА отговор на исковата молба от 23.11.2023 г.

ДОКЛАДВА постъпило за послужване административно дело № 11852/2020 по описа на АССГ, второ отделение, 58 състав.

ИЩЕЦЪТ (лично): Поддържам исковата молба. Нямам доказателствени искания. Водя допуснатия ми свидетел и моля да бъде разпитан.

ЮРК. Т.: Оспорвам исковата молба. Поддържам отговора на исковата молба. Нямам

доказателствени искания.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на доверия свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля

М. А. Л. - 37 годишна, неосъждана, без дела със страните. Съпруга на ищеца.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

ОБЕЩА да говори истината.

На въпроси на съда свидетелката отговори:

Знам за какво е делото. Става въпрос за едно много закъсняло незаконосъобразно предписание на СРЗИ. Това е в периода когато съпругът ми се разболя, а именно в края на октомври 2020 г. Той се почувства много зле и направи изследване, от което се установи, че е болен от Ковид-19. Към онзи момент се знаеше малко за това заболяване. Бяхме в стрес и не знаехме точно как да процедираме. Изолирахме се във вкъщи и чакахме указание от властите, тъй като знаехме, че отговорната институция в такъв момент е СРЗИ. Няколко дни след като излезе изследването се обадиха по телефона на съпруга ми. Той вече боледуваше интензивно. По телефона събраха информация основно на кой адрес живеем и колко човека сме в домакинството. Не мен ми прозвуча като чисто статистически разпит. След като приключи разговора го попитах какво му казаха и какво трябва да правим, тъй като сме и с две деца и как следва да се изолираме. Попитах го какво се случва, ако той се влоши и към кого да се обърнем. Отговор на тези въпроси няхахме. Той каза, че са му обяснили, че ще получи предписание и се надявахме в това предписание да имаме повече информация. Това предписание не дойде своевременно и нямаше кой да отговори на въпросите ни, ако се влоши какво да направим, в болница ли да отидем, трябва ли линейка да викнем, можем ли да излезем с децата и такъв тип въпроси, на които за съжаление ни се наложи да търсим отговорите от странични хора, но не ги получихме от институцията, която беше отговорна за това. Това беше свързано с много стрес, напрежение и чувство за една безпомощна ситуация, в която човек е оставен сам да се оправя. Предписанието го получихме малко преди да изтече срокът на карантината. Въсъщност това късно идване на предписанието създаде още въпроси като наново ли започва да тече 14-дневната карантина, от кога да я броим, от получаването на предписанието ли, от началото на заболяването или от излизането на изследването. В един момент при мен се появи характерен симптом със загуба на обоняние, но не си направих изследване, защото бяхме карантинирани и не знаех дали мога да изляза. Беше изключителен стрес за цялото семейство. Стресът беше и от боледуването, но основно от неяснотата какво трябва да се направи. Свързахме се с личния лекар, но тя не можа да ни даде указания, ако се наложи да тръгнем към болница към коя да бъде.

На въпроси на ищецът свидетелката отговори:

Чудехме се какво се случва. Решихме да се самокарантинираме. Това беше просто въпрос на публична информация и нашите собствени притеснения. Това не е единственият случай, в който съпругът ми си търси правата. За него е важно институциите да спазват правилата и изобщо да се спазват правилата в обществото, за да може да се случват нещата по най-добрия начин и в частност да не бъдат нарушавани правата му. Реакциите на съпруга ми не са еднократни. Ние говорим

много за това нещо. Тези неща изключително много го ядосват и го карат да се чувства изоставен от институциите, които трябва да се грижат за това общество.

ИЩЕЦЪТ (лично): Нямам повече въпроси.

На въпроси на юрк. Т. свидетелката отговори:

Осъществихме връзка с личния ни лекар. По принцип смятам, че указания е редно да получим от СРЗИ. Не ми се е налагало да се запознавам преди това с тези мерки и указания.

ЮРК. Т.: Нямам повече въпроси.

След приключване на разпита свидетелката остана в залата.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства приложени към исковата молба.

ПРИЕМА представения отговор на исковата молба.

СЪДЪТ НАМИРА, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ИЩЕЦЪТ (лично): Моля да уважите предявените искове по съображенията изложени в исковата молба. Аз съм юрист и като такъв държа да се спазва закона. Това, че съм дал информация на лице представило се за служител на СРЗИ по никакъв начин не влиза в колизия с разбирането ни и с изискването на тогава действащия закон, че някой, който е болен от Ковид-19 се поставя под карантина с връчено индивидуално предписание. Такова предписание, както се изясни и е видно от материалите по делото, отсъстваше в 12 от 14 дни на карантината, за които аз разбрах официално с връченото ми предписание. Това предписание е отменено като незаконосъобразно, следователно аз по времето когато съм бил болен от Ковид-19 не съм бил карантиниран легално, дори с 2 от тези 14 дни. Четох отговора и там пише колко е била сложна обстановката и как всички го изживяхме. В този смисъл искам да кажа, че всеки данъкоплатец, какъвто съм и аз, плаща данъци, за да може държавата да е подготвена за онези извънредни случаи, в които обществото има нужда от нейната решителна намеса. Когато си убода пръста нямам нужда от предписания и цялата държавна машина да действа, но когато има епидемия и се указва, че години наред съм си плащал данъци, за да има разни служители, които не са подготвени за такъв момент, дори базисно не са готови. Това важи за всяка държава и тази отговорност на държавата е обективна. Незаконосъобразният акт е отменен. Щом е отменен и е бил спрямо мен предписан значи държавата е действала незаконосъобразно. Щом държавата е действала незаконосъобразно всеки гражданин дефинитивно претърпява неимуществени вреди. За мен беше неприемливо докато съм болен да има и друг въпрос върху, който да размишлявам, а именно карантиниран ли съм, мога ли да отида до аптеката, дали да викна линейка или аз да тръгна, защото кръвното ми беше високо. Когато държавата отсъства в такива моменти и си

позволява да пише там едни хартийки и ми връчи тази хартийка два дни преди срокът, който тя иска да ми наложи като карантина няма как да го приема. Дълго време не заведох този иск, тъй като се колебаех, дали да го направя. Практиката ми показва, че държавните органи и служителите като вас се учат само когато съдът или някоя друга институция им каже „Ето така няма да правите“. Аз претендирам 650 лв. обезщетение, като вие ще разберете, че трябва да сте готови за следващия момент, в който се случи нещо извънредно. Не е вярно това, което твърдите в отговора си, че аз не искам обезщетение на неимуществените вреди, тъй като съм воден от принципни съображения. Принципните и личните съображения не влизат в колизия така, както вие разбирате нещата. Аз съм воден от принципни съображения, че държавата трябва да си е на мястото, но когато държавата лично към мен не е била на мястото си аз си претендирам обезщетение. Имам право да получа паричен еквивалент на онези негативни изживявания, които получих докато боледувах. Не толкова заради болестта, колкото заради отсъствието на онези служители в СРЗИ, които боледуват. Трябваше да имате план за действие в такава ситуация с привличане на други специалисти, служители и медийно да се комуникира какво се случва. Всички знаем, че обществото беше оставено на произвола на съдбата. Единственото, което направиха беше да ни заключат. През този период не съм излизал, защото бях много болен, а и не исках да разпространявам зараза, но не и защото СРЗИ ми каза. Човек се съобразява с правните предписания, само когато е запознат с тях. Вашият акт искаше да ми каже, че ако съм излизал съм нарушител. Трябвало е да си стоя вкъщи по предписанието на закона, а не по своите убеждения. Моля да уважите исковете. Представям и моля да приемете списък на разноски.

ЮРК. Т.: Моля да отхвърлите исковата молба като неоснователна и недоказана. Считам, че твърденията за претърпени неимуществени вреди са неоснователни, с оглед обстоятелството, че категорично за мен не се доказва настъпването на твърдените от ищеца вреди, които да са породени от отмененото от съда предписание. Всички сме наясно, че държавата отговаря за вредите причинени на гражданите. Безспорно, е че предписанието е отменено от АССГ като незаконосъобразно. Съдът е отменил акта само с оглед на обстоятелството, че не е спазена законовата процедура, в частта касаеща предложението на лекуващия лекар и неяснотата кой и на каква длъжност е изготвил картата за епидемиологично проучване проведено на 03 февруари. АССГ в своето решение посочва, че датата на потвърдителното лабораторно изследване е 30 октомври и 14 дневният срок на изолация изтича на 12.11.2020 г. така, както е посочено в обжалваното от вас предписание. Съдът в своето решение счита, че целта на изолацията е да се ограничи разпространението на заразната болест, поради което съдът казва, че началото на карантината е от установяване на болестта, а не от връчване на предписанието. Ковид-19 пандемията е обявена на 11.03.2020 г. от световната здравна организация. Ноторно известен беше факта, че всяко едно лице, което заболява от Ковид-19 следва да се постави в изолация, с оглед гарантиране живота и здравето на неговите близки и околните. Мерките по ограничаване разпространението на болестта, които са се прилагали тогава не могат да се квалифицират като мерки, които причиняват неимуществени вреди. Не мога да приема твърдението, че СРЗИ оставя хората на произвола. За мен има противоречие. От една страна вие приемате, че е нормално на 03 февруари да ви се обадят за епидемиологично проучване и не го поставяте под съмнение, а в същото време за вас е възмутителен фактът, че предписанието идва толкова дни по-късно. За

мен не всяко увреждане е релевантно така, че да доведе до съответните претендирани вреди. В случая аз уважавам Вашите чувства като човек и като юрист, но Вашите възмущения за мен по никакъв начин не са доказани и не е налице доказана неимуществена вреда, която да е в пряка последица от отмененото като незаконосъобразно предписание. Твърдя, че СРЗИ е предприела всички необходими мерки и действия. Не е в правомощията на СРЗИ да ви насочва към болница. Това е работа на личния лекар. Всички лични лекари тогава бяха впрегнати в това нещо. Моля съдът да вземе предвид, че пролетта на 2020 г., когато беше обявена пандемията смъртните случаи и болестта бяха в пъти по-малко в сравнение с есента на 2020 г., когато имаше един невероятен пик на заболяемост. Вие сте безспорно прав, че държавата трябва да се организира, но държавата не е само СРЗИ. Моля съдът да вземе предвид, че численият състав на СРЗИ е изключително намален поради болест и смърт на колегите, които тогава са работили и забавянето е абсолютно обективно. За мен този иск е циничен след всичко това, което се случи.

РЕПЛИКА НА ИЩЕЦЪТ (лично): Предписанието е отменено като незаконосъобразно. Причините за това са ирелевантни, но самият представител на ответника цитира, че е отменено заради действия на служител, който не е направил каквото трябва по закон и за това го отменили. Аз казах, че съм юрист и изпълнявам предписания, нормативни и индивидуални актове, било „ноторно известно“, само че когато става въпрос за живота и здравето на мен и близките ми не ми вършат работа телевизионните импровизации на разни държавни служители. Исквам ясен акт, с ясно предписание. Такъв не само, че не дойде на време, но и е отменен като незаконосъобразен.

ПРОКУРОРЪТ: Намирам исковата претенция за основателна и доказана.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,01 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: